

Palliativets vackra Malcolm Goldsteinpiktur

Barnarösterna skär
genom livets ytskikt

Städerna roterar sakta
med sina avlägsna ytterområden
ut i landsbygdens gränstrakter
och sina historiska kullerstenstorg
tungt i stormens öga

Befolkningens myllrande oväsentligheter
gör döendet livaktigt och oskyldigt

Vi vill ju dö vartefter, kreativa, välutbildade
och klädsamt skämtsamma
under palliativets brusande fjärrgamelan;
ett attraktivt utdöende
från första stund,
tryggt i folkkroppens grannsamverkan,
i samarbete med Polisen och tidens gång,
i ordanhopningarnas vackra Malcolm Goldsteinpiktur
direkt i anteckningsböckerna,
eftersom förväntad levnadsålder är palliativ;
klädd i sin svepning från första andetag,
ja, från konceptionen
ur okända kroppars sjaviga samlagsrörelser,
ljudkonstlat gnällande och gnisslande
fram till sista andetagets brusande svepskäl
och sista ögonkastets utsiktslösa förälskelse

ja, Döden är båd personlig och allmän,
individuell och kollektiv
och ständigt på språng;
ett fantastiskt tillfälle!

Döden har växtvärk
och Livet är palliativt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten